

46/44650

Informace o Chartě 77 - ročník třetí / 1980 / - č. 3

od 2. února 1980 do 21. února 1980

Změnouci závědlení Charty 77 k 1.únoru 1980	1
Dopis Charty 77 Nejvyššímu soudu ČSR	4
Výbor na obranu nezravnoprávně stíhaných:	
Dopis A. B. Šecharevovi	5
Sedlání č. 156 /Nové odsouzení r. Šibulky/	6
Sedlání č. 167	6
Sedlání č. 168 /Zásek proti bytovému divadlu/	7
Sedlání č. 169 /Policejní blokada uživosti ing. J. Litoměřického/	7
Dopis Vlasty Chramostové	8
Případ Nová Víska	9
Dopis všem řečnarcům B. Urbanovi	14
Zpráva příbuzných pro bratre odsouzených	16
Vyzva k dárkovství krve	19
Dopis k. režijnímu Čes. Červenému kříži	19
Náročné správy:	
Dopis R. Bushelka prezidentu republiky	20
Prášeký proces 77 v rámci s žádostí o televizi	20

Vydává nezávislá redakční skupina signatářů Charty 77

Adresa: Petr Val, Anglická 8, Praha 2

Anna Šubatová, Anglická 8, Praha 2

Prohlášení sítových Charty 77 k 1.únoru 1990

Zapýšilne-li se dace nad prvním třicetin Charty 77 a pokoušíme-li se o hodnocení své činnosti, můžeme snad konstatovat, že Charty 77 - přes všechny možné souhly s zejména přes stálou a v poslední době vystupujícími snahami státní moci ji snídit, byť třeba jen její přesídlou v pouze formálně prohlášeném útvaru - zane je písobi.

Použíme dokonce, zatále větší okruh lidí v naší zemi snápe jeji dějin a význam a aktuální pozání. Naše k tomu přispaly i události posledního roku, kdy jsme zdejší politické moc ukázali, co jí na Charty 77 nejvíce vadí - totiž systematická a silnědla obrana lidských a občanských práv v konkrétních lidských osudů, což byl ostatně i nejvlastnější důvod, proč byla Charty 77 před těmito lety deklarována. Byli jsme si ovšem těmto dobré vědomí toho, jaký základní význam mají hodnoty, osazované po jmenu lidská práva, pro život člověka jako bytosti zakotvené v neovozněném morálce, tedy i společensky odpovídající. V souvislostech konkrétní dějin a situací jsme pochopili, že obrana lidských a občanských práv je důležitým překladem neocizírené individuální existence, zabezpečením reprezentačního souveränitu. Je také nezbytnou podmínkou nekonformních kulturních a společenských aktivit, na nichž do smrdle výry svává zahraniční nejen lidé s občanskou identity jednotlivce, ale i národní identity v duchu evropské kulturní tradice.

Věrili jsme a následe jme prozvedením, že Charty 77 přímo obrana lidských a občanských práv může postavit hráz postupující všeobecně autoritativci a stat se zdrojem nové naděje lidí i našich národů. To třec letecte lze snad říci, že tomuto svému úkolu Charty 77 v podstatě dosáhlo, byť se její cesta neobešla bez strat.

Koncime, že prohlášení Charty 77 není jen znamením tzv. normalizační éry po roce 1989, ale i kvalitativně nového jevu našeho povalečného občanství. Charty 77 došlo ke sjednocení svává a občanský odpovědných all našich národů přes hranice světových názorů, politických ideologií a náboženských víry. Stalo se tak bez historických rekrimincí na 1400m základě, který by chtel být hoden myšlenkového i smyslného odrazu českých i slovenských dějin a jejich vztýčenou osobnosti. Nebylo proto náhodou, že v čele Charty 77 stoval jako jeden z jejich představitelů filosof Jan Patočka, velký myslitel a osobnost neštorné svravní autority.

Cílem Charty 77 není se své poslatky přímo do politické sféry: pokud jednotlivci či skupiny občanů k Charty 77 se nějakých spojují a touto svou občanskou aktivitou politické cíle, čini to na vlastní ideologické a sklení základě, cíle s nimiž Charty 77 přeslívají. Charty 77 působí v tomto případě objektivně jen jako katalyzátor, i když ovšem povzbuzuje ze svou povinnost mít také občany, kteří logicky hledají politickou východisko ze současné situace československé společnosti.

Charty 77 stojí na jidič pravdě podle československé socialistické republiky jakožto supradiktatoria státu. Maximální důležit jeho současné společenské

střísení; neopak chce českou svobodou statučat upomínat tím, že se domáhá dodržení práv srovných občanům Československé republiky, které mezinárodní smlouvy o lidských a občanských právech závazně doporučují a ustanovují. Prohlášení Charty 77 bylo proto významem - řečeno slovy Jana Štědrého - i vyrazem radosti občanů, že československo v roce 1976 smlouvy o lidských a občanských právech ratifikovalo a tím je zařadilo do svého právního řádu.

Oblast lidských a občanských práv jako nejvlastnější cíl Charty 77 - zvláště po hrůzných skutečnostech lidstva ve 20. století, které je posláním systematickou genocidou nesvárného rozumu a naprostou nedostatkem lidskému životu, jež jsou bezpochyby dosud nejhlučnějšími jednami lidskosti všebec - nás vedou ke znárodnění obřeny sákladního práva člověka na život. Zbyvit člověka positu ohrožení a strachu bylo také jedním z hlavních cílů spojeného již ze II. světové války v boji proti fašistickým mocnostem, a tento později nestratil ani dnes nic ze své hlučnosti.

Charta 77 se chce dále zaměřovat především o práve každého člověka na svobodné naplnování života podle hlinu vlastního svedení a vlastní hierarchie životních hodnot, a nikoliv podle reprezívne vnucované normy.

Svedený a tvorivý život, založený na neuvzorenci etice, bez níž existence člověka jako srovna a společensky odpovídající bytosti není možná, je v něm jen každého kulturního a prosporníčího stavu a společenského určení. Tento požadavek, přinášený s čirskými společenskými důsledkům lidských a občanských práv podle litery a ducha příslušných punktů Charty, rozbodne není maximalisticky, a tím méně pak rosvrsky. Uplynula tri roky od této požadované akce, novouhou snahou zechtějící státní mocí Charty 77 „etlačit, omouvit a vnitřně rovratit. Mnoho našich přátel bylo nekomunálně uvězněno nebo zřízeno či neřízeno vytáhno z vlasti. S ostatním persakují a diskriminaci ani nenujiví - i když v civilizovaném světě by neměla být sourozeneckostí.“

Zoc osoby, která takto nezřízne uplatňuje svůj zárok na všechny evropské společnosti i jednotlivých občanů a demokratickou potlačuje jakýkoliv, byť často i velmi skrovny pokus o nezávislou lidskou a občanskou existenci, srovnýnuje s cíl iluzorní naši snahu o skutečný věci; dialog se státními institucemi. Přesto trváme na svém právu a povinnosti hájit lidská a občanská práva vlastní a ostatních občanů republiky, protože jsme povereni o jejich základních lidském a etickém významu. Daleko přesobující je zároveň politickou praxí. Nařídíme, že tato pře se důtkou přímo myslu našich osobních životů i existence našich národní jaso národu evropské kulturní tradice; bránice lidské a občanská práva, nevyhledáváno žáderné styky s politickou mocí. Povědomí, že budoucnost potvrzuje správnost tohoto nečeho názoru i víra ve spravedlnost věci, kterou sestavame, nám dává i povocat vytrvat novadory věci na započeté cestě.

Charta 77 vstupuje do svého čtvrtého roku od svého prohlášení přes všechny rany vnitřně stanovené, s o projektným vedením, že lidská a občanská práva v konkrétnu lidských osudu jsou základem své sluhé existence

nejen těch, kteří je aktivně hrají, ale všech lidí této země. Jejich obrana nemůže být proto z podstaty vůči samé nástrojen jasné okoliv politického zájmu; naše motivy byly a jsou zřejmí a lidé v nejpřednejších slovech myslí.

Tato, po skušenosti posledních tří let, lépe chápeme, že když i zaly proster, vybojovaný pro nezávislé a svobodné aktivity, je prostorem skutečného života - a to přes všechny záporné tendenze současné civilizace a rozkladné působení nedemokratického politického systému. sledujeme ostatně východisko, která nejsou jen místní a časově vázány; Češi a Slováci již přes jednaot století dejinně existují jako kulturní národy Evropy.

Rok 1979 znamená přelom ve vývoji Charty 77, a přes snahu mocí ji zničit - se smutnými očima důsledky pro některé naše přátelské - prokazateli Charty 77 právě na ovnu nejvlastnějšího poli ovoji životnost a potřebnost. Aktivizovala řadu mladých lidí, nezatíšených minulostí a ideologiem, jinž Charty 77 mělo zajistovet v neči uzavřene společnosti prostor pro život, který mi myslí a není manipulován.

Actvrádilo se, že Charty 77 není spojením opozičních sil, ale že skutečně celouje ty, ke kterým mohlo být od počátku obráceno s nabízí jiné východisko z bludiště všeobecné zmarniplovatelnosti, strachu a resignace.

O skušenostech uplynulého období činnosti Charty 77 nescítíme potřebu měnit metody svého postupu. Společenství Charty 77 se však musíme zvětšit. Vznikla proto nutnost přizvat do kolektivu mluvčích několika dalších signatářů, kteří přidobili svoji prodlužaci. Dnes se tak v souladu s původní myšlenkou, že každý signatér Charty 77 je jejím potenciálním mluvčím. Věříme, že to bude nejen k prospěchu naší práce, ale že to i posílí všeobecnost a demokratiku Charty 77.

Kolektiv mluvčích nadále podporující Charty 77 k dnešnímu dni tvoří:

Ing. Rudolf Zetták, dr. Václav Benda, t.č. Váňan, Jiří Michalbier, t.č. Váňan, Zina Freuniová, prof. dr. Jiří Hájek, Jiří Dostál, Václav Kavrl, t.č. Váňan, dr. Ladislav Hojčanek, Marie Kromádková, dr. Venceslav Komeda, dr. Ladislav Lís, Miloš Nejehrt, Jan Ruml, dr. Jaroslav Šebata, t.č. Váňan, Zdena Komincová

/Jména dalších z kolektivu mluvčích budou publikovat v některém příštím sdělení./

Pro nejbližší období podepisují dokumenty Charty 77:

Rudolf Zetták	Marie Kromádková	Miloš Nejehrt
mluvčí Charty 77	mluvčí Charty 77	mluvčí Charty 77
Praha 8 - Karlín	Praha 4 - Slezská část Zeleného 1437	Praha 3 - Kobylisy
Křížíkové 76		Vršní 60

Charta 77 souběžně otevřena všem, věříme v pochopení i další zřejmí a praktickou podporu občanů, kterou dosud vůči Charty 77 projevovali, i v další podporu evropské verejnosti demokratické, jez názv je nejmlou posilou.
1. února 1980

XXXXXXXXXXXXXX

Nejvyšší soud ČSR
Praha 4. máj, úřední 1980

Obrácení se na Nejvyšší soud ČSR ve věci, která je podle následného názvu projevem podjatocti soudu a narušením práva obhajoby, jak je zakotveno v Ústavě ČSR, čl. 103 odst. 3.

V posledních letech byli mnozí neli a.čluboděni souzeni přímo či nepřímo pro své politické a občanské postoje, jejich rodiny jen velmi obtížně hledaly obhájce, kteří byli vůbec ochotni se takovým případem ujmout. V procesu se členy výboru na obranu nepravodlivě stíhaných musela být polovina obhájců stanovena ex officio. Tato zdráhavost obhájce je vysvetlitelná strachem z existenčního nebo jiného postihu a tedy ažně - k tomu dílu někoho souinictví a spravedlnosti vůbec - zádnu posilou, nebude-li spravedlivě vyřešen křízou obhájce JUDr. Janisse.

JUDr. Josef Janík, od roku 1972 člen nestátního soudceňského advokátů a pracovník advokátní parady 5 v Praze, je jedním z mnoha obhájců, kteří se po roce 1977 ujímali pracovních sporů i trestních věcí s ohledem na Charty 77 a plně profesionálně nasazovali a objevovali vůči duchu a literu zákona. Zastupoval m. i. J. Grusů, F. Kubale, J. Lukáčka, Z. Řehořkovou, T. Kavala a J. Chmelíka. V květnu 1979 se ujal obhajoby dr. Jaroslava Šebaty, akademického člena 77. v rubhu procesu a Jana Černáka v Mostě a zájistily muži organizaci SIS proti patologu československého, kteří se chtěli lidem soudit, neavštědli o nezátronutosti a nebezpečnosti soudu. Ostatné osoby v případě dr. Jaroslava Šebaty byly nastolik zrajny, že se o nich zmínil i prokurátor při hlasování lidem před Okresním soudem v Králové. JUDr. Janík přinil svou profesionální povinnost vůči svým klientům i vůči zákonom, když na tyto okolnosti v průběhu soudního řízení upozornoval. Linieni povinnosti vešak JUDr. Janíkovi přineslo rychlý ale postih.

V únoru byl odsouzen krujským soudu v Hradci Králové dr. J. Šebata. V březnu 1979 bylo JUDr. Janíkovi zrušeno členství v nestátném soudceňském sdružení jinec a dodnes neznám. Je se ztotožnit se svým klientem/1/ a je přiznán souční právní podmínky let. V květnu roku 1979 bylo proti dr. Janíkovi všechno obvinění, že se v průběhu vyšetřování a soudcování se zapojil ve věci dr. Šebaty v květnu a v prosinci 1978/1/ dopustil urážky veřejného činitele kritickou zmínekou o postupu soudu metody v procesu a Jana Černáka a daleko urážky orgánů až sítací a traťního oznamení svého klienta Ivana Nečka, který byl bezprostředně po výslechu na A. řadu v Praze svěcen neznamená ani do lese a ztrat. V červnu 1979 byl dr. J. Janík odsouzen ke třem měsícům trestu odnětí svobody podmíněné s ze třemi lety zákazu vykonu povolání obhájce pro dležou urážku veřejného činitele, jiz se nel dopustit v roce 1979/1/ při jednání s příslušníky řad, proti nimž počával stílenství na protiprávní dovoření prohlížku v byte jeho konzajího klienta; vzhledem k tomu byl z nestátného soudceňského advokátů vyloučen. 24.1.1980 byl JUDr. Janík odsouzen Okresním soudem v Hradci Králové pro urážky ze

veřejného činitelů a orgánů k deseti měsícům trestu odňtí svobody napadeného a dalšímu dvouletu zákazu výkonu povolání, sítkali všechny načítat o podnášecovi soudu, jehož rozhodnutí se odvolalo.

Tato trestní nověvětvala zámluvce postihla, jejich vykonstruovanost i sam fakt, že dr. Deniss je postihován evidentně pro výkon svého povolání soudcůvých urček soudce a příslušníků, kteří se měli dojistit v průběhu třetinového jednání, kde byly přítomny pouze osoby, přímo současně - vyšetřovatelka, zapisovatelka, svědek, obžalován a obhájecí, než vešla k násoru, že v osobě JUDr. Josefa Denisse může být exemplárně potrestáno profesionální výkrovost a občanská statečnost obhájce, který se ujímá politických nebo politicky motivovaných případů, a zároveň poskytuje nepravidelnou ochranu tom orgánům činným v soudním řízení, které případně zákonem porušily nebo porušují.

Radíme vám, abyste svědčili tyto nálezy i měsíci pro podjetí soudu, kterou proti nejvyššímu soudci ČR venovali JUDr. Denisse. Obavujeme se, že soud v katedci brněnském, který před rokem odsoudil zálužního Charty 77 dr. J. Šebatu podle § 198 odst. 2 tr.z. k devítiměsíčnímu trestu odňtí svobody napadeného, nebude rozsuzujíti a neztrací a nanášíce správnost odvolání dr. Denisse, současnému podle téhož paragrafu ze určku veřejného činitelů, jíž se měl dojistit při výkonu funkce obhájce dr. Šebaty. Zaníváme se, že soudce nezálužního soudu ČSR do průběhu součinného řízení proti JUDr. J. Denissovi by byl plně na místě a očekáváme, že výsledek v úplnosti revize, případu s napomíne k profesionální i občanské rehabilitaci dr. Denisse.

Ing. Rudolf Betták
zálužní Charty 77
zálužní Charty 77
zálužní Charty 77 dr. Václav Šanda, Jiří Matějblík a Jaroslav Deniss
jsou t.c. ve vězení/

Marie Kromádková
zálužní Charty 77

Miloš Rejhart
zálužní Charty 77

x x x x x x x x x x x x x x x

Andrej Dmitrijevič Secharov
Dorkij v. Šček

Druhy Andreji Dmitrijeviči,

ačkoliv si myslíme na velmi rozdílných místech, kde žijí i národní situace jsou natolik podobné, že není třeba dlouhého vysvětlování, stojíme si až vrahem rozuměli.

Na státní a veřejnosti postoj všichni obdivujeme, jinž delší čas a vlastní názory se v jádru stotožnějí. Choji je pro nás nebutnoucí imigraci a novzbyzní pro naší vlastní skutek posáhat tak, že díky nespravedlivosti stříhaným v naší zemi. Z vlastní skudnosti víme, že se k této věci i k nám staví ti, kteří nás aktuálně vládnou. Ačkoliv se svým názorem v podstatě jen pojďme dorezant upozornovat na to, že za základem jistotoužlivého člověka hodněho uspokojení lidí, kteří v ří - obyvatel v dnešní kritice a této situaci - musí být autne očkovány vstupem člověka do světa a lidí k sobě nového, proče se dodáváme takto reprezívni odnosy.

Smyli jsme svědky toho, že jate se stal obětí takového aktu zvula.

Děkujeme vám, pane Vojtěchu, za naši první solidaritu s „Odporu“. Vaše vyhnanost a izolaci povzbujuje a činí bezprostřednější násilí a brutalitu poskyt, ne-akivoditelná jakkoliv první norace.

Budete ujistěni naším příslušníkem, že ho lidé v Československu, st. jinž zjevně nebo v skrytu na Vás myslí a spojuje s Vámi svou naší a starost. Jejich vás znělo dležitě ve Vaší další práci.

15. února 1980 Výbor na obranu neoprávněných stíhaných
československé liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

XXXXXX

Sázení č. 162 /Nové odsouzení Petra Cibulky/

Úřad Okresního soudu v Plzni-město proběhlo dne 30.1.1980 odroda. Soudní líčení s obžalovaným Petrem Cibulkou, který je v soudobé době ve výkonu trestu odňtí svobody /pro dlejný tr.čin poburování dle § 100/ v NVU Plzeň-Kory, říkal městský prokurátor pt. tr.čin narení výkazu ředitelství rozhodnutí podle § 171/1c tr.z., jehož skutkovou podstatu dle obžaleby naplnil tím, že ve výkonu trestu v době od 18.5.1979 do 1.-10.1979 odňtal přidalekou práci a 10.5.1979 bědovodně zehají hlasovinu. Horní hranice sasby je v tomto případě trest odňtí svobody v trvání dle.

Odrodene hlasovní líčení bylo zahájeno v 13.45 předsedkyní soudního súdu JUDr. Janou Karsálkovou. V průběhu líčení soud vynaložil na sv.vrb. Petra Cibulky k doplňné dležatní fiziční znalkyni z oboru psychiatrie Murielu Venkovou a svědky Jarmilu Urbene /t.č. ve výkonu trestu/, Ing. Ladislava Ladívku a vychovatele Mgr. Vacíka Křečka.

Prokurátor ve své závěrečné řeči nevrhl t.č. při horní hranici sasby, což zádvoďoval dlejným "významně střízlivé a občerstvené nebezpečnosti spácháního tr.činu, který je v tomto případě dan především osobou obžalovaného" a "souvislostí s privádem". Zobájícímu Petru Cibulky JUDr. Kristyně Žáčkové z AF Plzeň naproti tomu žádalo pro svého žandarta zproštění vinu, v krajním případě navrhovalo přesvalifikování na přečin dle § 7 zák.č.130/1950, sb. o předinech.

Zo patnáctiminutové poradě soud vymohl rozsudek, v němž uznal Petru Cibulku vinu dle § 7 zák.č.130/1950 sb. o předinech a odsoudil ho k trestu odňtí svobody v trvání 6 měsíců do 11.dlepravu výnosné skupiny.

Prokurátor se do rozsudku soudu okamžitě odvolal, Petru Cibulka si vyzkoušel zákonou odvolací lhůtu. Trovnej též naše sázení č.161 ak.16.

V Praze dne 1.2.1980

Výbor na obranu neoprávněných stíhaných
československá liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

XXXXXX

Sázení č. 167

Přáce Výboru na obranu neoprávněných /československá liga pro lidská práva/ se rozhodl zúčastnit další občan, jenž sounáší se sveděním svého jména. Je jím JUDr. Josef Janík, bytem U vodojemu 4, PSČ 150 00, Praha 5 - Smíchov.

1.února 1980

Úřad na obranu nepravomocného státního
československé ligy pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

XXXXXX XXXXXXXX

Základní č. 168 /Rázný proti výslechu důvodu/

Ve dnech 23. a 24. ledna zasahly policejní orgány přestavení taz.výslechového důvodu v byte herecky Vlasty Chramostové. Návštěvníci byli před vrahem legitimování a doprovodni odeslat, některí z nich byli přivedeni k výslechu. 24.ledna to byl Ivan synec a Rudolf Batték, člen VKS. Oba byli převezeni do polního soudu /asi 80 km od Prahy/ a po výslechu poslá v noční propuštění a ponechání osudu /Rudolf Batték se vrátil do Prahy, po několika dnech naprostě fyzicky vyčerpan/. 25.ledna byli přivedeni a po několik hodin zadržováni /Ivanec a R. Batték/.

6.února 1980

Úřad na obranu nepravomocného státního
československé ligy pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Základní č. 169 /Policejní blokáda uvedlosti ing.Jana Litošinského/

V pátek 10.2.1980 v 10.00 zahajily policejní orgány blokádu uvedlosti ing.Jana Litošinského, signatáře Charty 77 a člena VKS, ve Vyškyně č.s., okr. Liberec. Akce se účastnilo větší množství uniformovaných i neuniformovaných policistů /přes den nejméně 5 plně oblékaných aut/. Policii bránili ve vstupu do domu přijíždějícím přátelům J. Litošinského, kteří je zde svou pochoutkou, a přinutili je opustit obec, některé i zadržovali a odváděli na policejního strážníci k výslechům, které končily obligativním vyhoštěním z okresu. Tato byla zároveň čtvrtá hodina od, kdyžní přímo odjet z Vyškyně. Počet zadržených, v 10.45 byli zadrženi a odvázani do Libereckého kurtina. Odborný a dr. Martin Rybář, asi v 11.30 se totéž přihodilo Vára Vránčové, ing.Zofie Rybové a Zdenku Frátečníkovi, ve 12.00 Martinu Řecloučkovi a jeho ženě Aleně Amprichtové, ve 12.30 Stanislavu Rosolovi. Zadržení policii podrobily osobním prohlídkám, nevadil jíco v případě pasivní rezistence zahnout ke krajné brutálním prostředkům. Krom toho se pod dojem policijské blokády vzdal návštěvy u přítale ještě větší počet hostů ing.Litošinského, znač jiné i Jiří Křenec. Vára Šimůnková a malým Žižákem a asi deset sledých dělníků z firmy.

V sobotu 11.2. v časných ranních hodinách se podařilo posaci taktického využití konfigurace terénu proniknout policejním kordonem Martina Řecloučkemu a dr. Martincem Rybářovi. O něco později se totéž podařilo i Aleně Brádkové.

Při výslechích, které ostatně probíhaly nezákonnou formou /vyslyšení nebyli sázkané použiti, nebyl se policejní protokol ani jakýkoli oficiální záznam/, policii své počinání odvodenovali tvrzením, že mají zjištěno, že v uvedlosti ing.Litošinského mělo dojít k pachání jenž blíže neurčené tr. činnosti, a že policejní blokáda, zařazování a vyhoštění občanů je "preventivní opatření", jímž se ji snazi zasranit. Jako důvod k osobním

zrovnádka pět hodin, by se potřebnou převezout, když zahraniční u sebe nechájí zbraně.

Také tato akce má obdobný charakter jako jiné případu policejního náši li, které uváděla v zámcu předcházejících aktivitách, rozostaly ve středu 8. 100.

18. dubna 1980

**Písmo na obranu nezávislosti státních
československé ligy pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva**

x x x x x x x x x x x x x x x

Vášnivým smyslem,

otletěly desítky naších důstí se ohlasují pod tímto tématem žurnály, které na ně dojedají s informací o Chartě 77 - ze součinu síní a Václavem. To srovnání s nimi je rozejdoucí drobnost pro všechny letartické. Ne Metasche tuší říct, že všechny kontroly nemají vlivyky přicházet ovládovany brány s blesky, ale třeba s šířením horlivých křídel.

Závědlo mohl mít i vztah v koncentrační taboru - v Porečku. Doklad o tom lze nalézt v žigovském muzeu v Třinci.

23. a 25. ledna téhož roku byla přeslouchána 23. a 25. zpráva o divadelní představení v domě bytů v Třinci za muzeem. Zajímalo v posledním patře starucha domu. Až v 17.45 osádli od zády. Kde byli ukryti, uniformovaní přesloucháci 23. a 25. legitičovali první místní větovnice, která nasvědčila a svedla. To legitičování se dokazovalo vztahu do bytu, když upozornila, že budou-li nadále nalehlat, vystoupí stejně nebože, zato půjde o nici. I taky jde o prvek agitace, že jde o strečení, stejně jako dom a okolí. Nekolik vozů 23. a 25. hildovalo před domem a popořídilo ulici. Místní místní větovnice, kteří je vše zaznamenali, pochopili, že duchovně soustředí, tímto kulturní veter, o který vše, se konat nedá, a očekávali se od svých domovů. Jini, kteří si všechny napovídali nebo jiné nezvěstovali poslouchat, vyzáhlí až do poslední, kdy byli na schodech před bytem legitičováni, do bytu všechny povídání. Země zde nebylo nebezpečí povoleno vystoupit, aby neměli věřit další příchozí. Je, rve když všechna divadla vzdál, separačná blídkovědí měla definitivně před zámkem vrátit domu. Zdali jsem vysvětlení. Příslušníci VH přivítali vysádkou civilisty ze zde, když vysvětlení se nemínilo. Shromáždění bylo "nasazené" vyzváno, aby se rozrostlo. Místní místní větovnice, která se neodbytová dozadovała vztahu do bytu, očekávala do jednotlivého a třísetřídu sedm hodinu. Ivana Kyndel, kterou zde vyzkoušeli s ing. Bettíkem odvezli mnoho desítek kilometrů do Dolního Bousova k dálku, kdežto samostatně propustili v letošním "divadelním" období do ledové noči. Ing. Bettík, který násilí u sebe dostatek peněz zabiloval, byl pořízenou rodinou a přestal čtyři dny.

Premiéra, která byla uvedena koncem prosince minulého roku, měla v programu na různých místech a soudobě ji měl létat divadlo.

Představení 25.1.1980 mělo být uvedeno k poctě Jiřího Ledvinky, který se vrátil po třech letech z vězení.

Druhý den záčalo policejní hildování v Telčovském sudech ještě

dříve, když vstoupil se všecky účinkujícími do divadla nevstupník. Varovat jistě před vstupem do domu nero do ulice. Poato všecky několik diváků přišlo do bytu ještě před rozdílením ostrahy a jejího odchodu se nedočkali. Uva zlaci přísnivej divadle byli drženi slouha na chladné chodbě a ještě è v noci od výrobi na cíci. Klidování domu i bytu potrválo pak další dva dny.

Tento znásilnění, reti neoficiální divadelní kultury není první.

Co slavného ochotnickému představení Zábrdské opery Václava Havla v Horních Počernicích a jeho nešlechtých dílnách se divadelní posedy vydaly do bytů.

Vice jak před rokem policejní represe ukončily seriál bytových „kontaktních“ Shakespeareova Macbetha. Nejdříve byl zadržen představitel Macbetha – Pavel Landovský (dnes Vlček). Poté další představení, které se konalo u nás, vedlo až do poslední chvíle příslušník VD a posord a zpříjemnila diváky i výkonným. A následujícímu představení v bytě bratra Václava Havla už nedošlo. Toto „nové“ Macbeth – odvezla policie a divadlo nebylo vpuštěno. Tam, před domem na nádraží, skončil bytový Macbeth.

Ricardus byl partizán filozofického záboru a rok po odjezdu Pavla Lohauta, kteří představení režíroval, ho vysílala francouzská televize. Následně se po stranice umělecké dodal víc nel kladného ohlesu. Zároveň pak neúplného hodnocení nového systému, kde roccouna umělecké experimenty se setkávají s tak arrestickým potlačováním.

Letosní letošní policejní příspěvky k záboru kulturního programu v Praze měly všecky návin sválosti, pismotnosti a ryze český dramaturgický řeč.

Režisér a scenárista František Nováček se smokovcem aktivně života a dílem sochařky Hanušové na motivy z jejího sivočerveného monodramatického textového „pedofila“ představenci, které bylo rozprosíno. Policejní zábor se konal právě ve dnech 14.-15. května na ročníku této české episovatelky a národní burítelky.

Ceská dramatička tvorba neodradila dosud neslucha. Poslední divadelní sezony prokazaly oblibu tohoto čtveru. Na pravidelných scénách bylo zohledněno uvídět monodrama německá, francouzská, španělská. Iza tedy předpokládat, že zakladatel umění frontální divadlo tu zůstane i je náležitost vzdychat. S hambou, které provázela jeho první provozní. Zakázání hereček nezvládla hrát dilo zakázaného autora o roce 1945 Hanušové, které sám běhový absolutismus nezakázal publikovat...

Jenže...

DAHO, DAHO JIŽ PŘÍMĚ

Správa o zadržování v Čechách

Vlasta Chramostová
v Praze 11.2.1980

x x x x x x x x x x x x x x x x

Úřad Nové Vsi

Život v tomto státě se stává pro nás den o den těžší. Nebezpečnost

• záležitost, pracovat s sejmem v blízkosti svého vojenského času, především snad proto, že může mít jeho postoje jen trochu jiné než u většiny tuz. normálních lidí. Proto jsem s velkou radostí uvěřil i zprávě jednoho z našich komisářů Vendelína Laurentíka o tom, že mi možnost zakoupit zámeckou usedlost - samota v podhůří Krkonoš hor poblíž Černého.

Jakmile slo o objektu znělou ceny a přepracovali jsme, že ho budeme chtít uchovávat a některí se k nám trvale nastěnují, rozdělili jsme se, že mu podle svých možností mohu při koupi finančně významně. Tato z tohoto důvodu se dohodla s Ivanem Černegou, že kupují objekt společně. Vyplacení formlit a koupi si rozdělili. Kupní smlouva byla uzavřena statutárním soudem ze dne 22.6.1978 na státní notariat v Chomutově. V následujících týdnech jsme očekávali usedlost upravovat k zdejším chybám. Abyly problémy: tam, kdežto chteli v usedlosti trvale bydlet, bylo odmítno přihlášení k trvalému pobytu /jako je např. o Ivana Černega, Jifího Černego, Vladimíra Krubéka/. Jmenování bylo odhaleno na Místě v Hradci Králové i v Chomutově na M.V. Tam jiná bylo řešeno, že M.V. v Hradci je povinno je trvale přihlásit a také, že byla vyvinuta snaha zrušit na státní notariat kupní smlouvu, ale protože kupní smlouva byla fádně uzavřena a všechny poplatky zaplaceny, byla tato snaha marná.

Dne 18.4.1978 byl zadržen na autobusové zastávce poblíž usedlosti I. Černega, a protože odmítl vydat písemnosti, které mál u sebe, byl předveden k vyslechu. Jednalo se o písemnosti, které se tykaly Charity 77 a druhé kultury. Čtyři dny po tomto zadržení odesal předseda M.V. v Hradci L. Nečík dopis, adresovaný státnímu notariatu v Chomutově, ve kterém žádal o zrušení kupní smlouvy. Jako důvod uvádí, že při vyplňování notářinského byl uveden jako kupující I. Černega.

Dne 5.5.1978 základ vedoucí finančního oddělení M.V. v Chomutově, A. Čelakovský, žádají návrh na prohlášení kupní smlouvy za neplatnou z této důvodu /podle § 39 o.z./.

Dne 7.6.1978 obdržel V. Laurentík přesvolání k úřednímu soudci v Chomutově na den 8.6.1978.1.1. Základ je návrh byl odmítnut z těchto důvodů:

1/ Původní majitel rezervnosti Jiří Řeigl zemřel.

2/ Jeden z nejvýznamnějších majitelů I. Černega byl v nemocničním lečení.

3/ V. Laurentík obdržel přesvolání pouze jeden den před soudním jednáním, sčetlivě zákonem lhůta je 3 dny.

Při jednání se ohrodil V. Laurentík proti poslání zamíti přesvolání a žádal výsvetlení. Předsedající soudce Ingmar Hygrynová mu odpovídala, že nemá u soudu od teba, aby něco zkoumal. Iště svědků a dva majitele rezervnosti jsem ochotní u soudu dosvědčit, že I. Černega byl na čestném prohlášení napaden před rozhodnutím na M.V. v Hradci.

Z celého případu vyplývá, že orgánem státní moci nejde ani tak o „platnost či neplatnost kupní smlouvy /kupní smlouva je soudu avšem náležitostí řádně uzavřena nahlédě na to, že při prodeji objektu tomuto charakteru nemá třeba souhlasu M.V. - viz. přísl. p. 1. zákona o obcích/, jenco spíše o

znovu se odkládati diskriminaci a perzekuci lidí neoplatných soudem zášemu režimu. Z návrhu o zrušení kupní mzdovy též vyplývá snaha odsoudit V. Laurenského a I. Černého podle § 200 tr.z. napřes za pokus o podvod.

Není možno přehlédnout ani tu skutečnost, že všechné kroky ke zrušení kupní mzdovy byly podnikny až poté, co orgány státní soci zjistily, že už lidé na usedlosti bydlí, popřeže ade o vikendech scházejí a sejmou se po zadržení I. Černého. Zadávajeme, že jde až na jednoho signatáři Charty 77. I tato skutečnost je zřejmě solí v očích současného establishmentu. V poslední době dochází k evidentnímu sledování činnosti na usedlosti. Nekolikrát došlo třeba k zavěšení uniformovaných příslušníků, někteří z nich znamenávali na čestě osm nebo odhadem kontrolovaní. Máme vážné obavy, že se státní moc rozhodla, od jakousi zeměmáka nás pobyt na této usedlosti snimořnit.

Zadáváme proto veřejnost, aby věnovala pozornost našemu případu, aby nám svou solidaritou posohlídla zabránit tomu, aby nás i usedlost nestihl osud podobný usedlosti manželů Princevých v Rychnově okres Děčín.

Nová Víska dne 25.6.1978

Pavel Berka, Ivan Černý, Jiří Černý, Karel Havelka, Štefan Hires, Jaromír Hrdlicka, Jiří Chmel, Jaroslav Chmelko, Vendelin Laurentius, Antonín Rojer, Miroslav Šalický

Rekraďování případu Nová Víska

Od 20.6.1978 uplynulo již více než 1,5 roku. Během této doby se kolik našeho baráku událo /zvláště pak v poslední době/ dost nového na to, aby chci povídovat se nám opět informovat veřejnost.

Jak jsme již uvedli v prvním zadání "Případ Nová Víska", bylo soudní jednání ohledně kupní mzdovy /zrušení/ 2.6.1978 odročeno. Ještě v letech téhož roku proběhlo nové soudní jednání, při kterém pět svědků potvrdilo, že Ivan Černý byl na čestném prohlášení uveden před jeho předložením na SAVV v Mistře. Vynesení rozsudku bylo odloženo na neurčité. Slouhou dobu se v této včetí nic nestalo, až začátkem května 1979 jsme obdrželi rozhodnutí okresního soudu v Chomutově o zpětné záloze. To jsme ovšem jeste netušili, co nám establishment chystá...

To celou dobu, kdy čel. etát učiloval stavit nás společně život, že jace ce ay nepak snášili co nejvíce využít možnosti, které nám barák poskytoval. A stále nám provázelo blikanování, policejní vozy, výslechy, vyhružky represiemi a zásahy do soubního života.

V našem koncertním sále /stodole/ a hospodě /upraveném chléva/ se uoku tečnila celá řada akcí s kulturním programem /Vandalinová, Ilava, Sabčova Bobánova svatba, Napovy sedesatiny, Silvestr 78, punkové a folkové koncerty/, kde vystoupily smono skupin a spěváci II. kultury jako např. Josef Jeníček Dancing Orchestra, Nebesk Band /do Vábec/, Betlém Band, Peter Closset Band, Never and Vaselina, Lum, Energie 3, Humor Smiles Groupe in Europe, Charlie Soukup, Světa Karásek, Měsíček Vokata, Jim, Superrealistic Psycho Reda Band a řada dalších méně známých. Náleží samozřejmě vystoupení

šau, in 33 307, The Plastic Role of Universe, Sandwich Co. Kromě toho jsem zahráli několik fotbalových utkání, uspořádali badmintonový turnaj, promítání filmů a diapositivů atd.

Tentýž všechny tyto akce se konaly ze nasledujícího asistence policie: Nejdříve jíž tyden nebo i více před chystanou akcí byli lidé ne různých místech Czech voláni k výslechům, při kterých byli od návštavy baráku odrazování a bylo jim vyslovováno, že v případě, pojedou-li "zohou přijít k druzu". A to dokonce i Ivanu Černegovi a Vladimíru Krubému, kteří mají na Nové Vsičce trvalé bydliště!

Při akcích byly přizpůsobovány cesty k baráku obousmy policejními vozy, přicházejší kontrolování, některá odvážení do nadace a Chomutově k výslechům nebo dokonce "jen tak" několik km od objektu, kde byli vysazeni a zanecháni svému osudu, některá po skontroleování vrácení zpět s oduvědností, že "prostě je dředně uzavřen". Někdy byl dokonce celý výrak obklíčen řidiči řízenky VS a IS VS se páry. Několikrát nám bylo vynaložováno rozetřílení reflektoru /to tehdy, když jsme si v nočních hodinách posvitili na podezřelou činnost v okolí objektu/. Policejní řízenky však probíhaly nejen při akcích a výslechech, ale i v týdnu jednily klidkové vozy na své oblibené stanoviště u baráku a jejich osadky nám různým způsobem "přijímaly život". Policie zasahovala do našeho života i nejfina - ručné kontroly /stavební, požární atd./ nám vkládaly pokuty a po kontrole elektroinstalace nám byl 3.8.1978 dokonce odpojen elektrický proud. Ažkoliv nám celou elektroinstalaci uvedli do 14 dnů do souladu s příslušnou částí a měli metovou dokumentaci, odmítly rozvodné závedy elektriku připojit. Podotýkáme, že ne elektrický proud jsme žáli též vše - topení, vaření, osvětlení, rozvod vody atd. V té době byla ředitelka Laurentíkova, Zdeňka, v pokročilém stáhu těhotenství a jen proto, že nebylo možné v dobu měsíce bez ele. proudu, bylo nuceno jet porodit do Prahy. Elektrický proud nám byl připojen až po peti měsících /sice/, 10.1.1979.

Policie zasahuje do soukromého života každého z nás. Repouštáním se začítání, odstraněním osobních pasů, řidičských a technických průkazů a podobnými "tertiáry" nám ztrácí život.

Na tyto a podobné diskriminace jsme si již všechny zvykli.

Na 29.10.1979 však zasnal odbor vnitře ČMV v Chomutově malitelnou neuvítostí Černegovi a Laurentíkovi předvolání o vykoupu neuvítosti podle § 2 v.l.n.p.č.4310/91 sb., což znamená, že neuvítost může být vykoupena z důvodu obrany státu. Po dvou měsících nežádají majitelé odmítli vykoupiť malou vnu odvážení a odbor vystavky o územním plánování ČMV v Chomutově zahájil dne 20.11.1979 vyklastnoucí řízení. A tomuto řízení vynesli majitele nemítky a požadují, aby v případě, že objekt bude vyklastněn, jíž byla poškodná adekvátní nahrazena.

To prostudování přísl. zákona jeze zjistili, že paragrafy použité proti nám neumožňují žádoucí učinnou obranu /pokud je nám známo/. Vzhledem k tomu, že neuvítostí násich sousedů obdobná postiheny nejsou, ani není známo, že

by se z v choku měla realizovat nějaká z vojenského hlediska významná věc
si investice, vzbuzuje v nás počtu správních orgánů v našem případě po-
deškání, že se jedná o znění paragrafu, o pouze formálně legálně ověřený
počet proti nám, jehož pravý důvod je nás zejména život, nese pověk
sení a nese angažovanost o dodržování lidských práv v československu.

K dovršení všeho se establishment rozhodl znechutnit nám poslední mo-
difice na baraku prostřednictvím České hygienické stanice v Chomutově.
Dne 20.1.1979 odrazil Miroslav Škalický /po převedení příslušník VÚ
na Čes.hygienickou stanici/ závazný pokyn českého hygienika MUDr. Jiřího
Klobouka, jíž zahrnuje jakékoli návštěvy, což z jiných okresů u nás. To-
to znechutnění přišlo 4 dny před tědrem dnem a mělo zasnožnit i návštěvy
nejblížších příbuzných.

Český hygienik zde v tomto případě zcela jasně zneužil svého oficiálního
postavení a provozoval s vydáním zakazu návštěv do usedlosti Nová Víska a
co pokusil omezit naší svobody i svobodu našich nejbližších příbuzných a
práv. V odůvodnění se MUDr. Jiří Klobouk omlouvá na velmi nepravidelnou
epidemiologickou situaci v okrese Chomutov ve výskytu infekčního záhantu
jater a na nedostatečné hygienické podmínky v objektu. Český hygienik
klobouk na naší usedlost, které je na smotř, nebyl. Nemí také obecné známo
že by jistě v souladu s době v chomutovském okrese byla nepravidelná epidemii
epidemiologické situace /návštěvy v nemocnicích jsou již povoleny a je možné na-
vštěvovat všechny veřejné místnosti, a často nezrovnatelně horšími hygienic-
kými podmínkami/.

Zdele tedy prakticky k znění zdrovotnictví ve správních orgánech stát-
ní soci.

Tato tato sedala prostřednictvím jedné ze svých hybných řád, policie,
časopisu Ježek, Návštěvy příslušníků a jejich iniciativa se sinteticky vý-
slovy a tuto činnost vyvrcholila před Silvestrem 1978. Na rozdíl od
policijských hodin byl objekt obklíčen asi 20 uniformovanými a neuniformo-
vanými příslušníky Bezpečnosti. Policijskí hličci setrvaly v hličce objek-
tu nejfrečtěji až do posledních hodin roku 1979. V této době se našelouly
v nezvítěsti pouze dva dočasně osoby, jedna pan. dvě kočky, deset kacík
a přesně nejistitelné možství rycidek. Návštěvy příslušníku pokračují i
v novém roce 1980, kdy nám zákon ještě několik málo týdnů společného žive-
ta na baraku //.

Z celé této dvouleté existence našeho společenství na tomto baraku
vyplývá, že proti nám došlo nečestného k různým perzekucím, diskrimina-
cím a v poslední své fázi k přímo ignorantskému porušování lidských práv.
Nová Víska 27.1.1980

Ivan Černý, Jiří Černý, Karel Kaválek, Vladimír Králov, Jiří Chmel,
Jiří Šimáček, František Chmel, František Lánský, Antonín Rojer, Miroslav Škalický,
František Stárek

XXXXXXXXXXXXXX

sr. synčák

Úřednice České národní rady

19.12.1979

Váno předseda ČSR,

Dne 10.12.1977 byla četla v řadě pravu Vále konstituční k tomu učiněných práv o tom, jak se ve všech oblastech v naší republice respektují lidská práva. Využitím petičního práva, protokola povolují ze svou občanskou povinností kdo může mít nejprve, které jsou s Vášim tvrzením v rozporu.

1/ v oblasti školství připomínala Charta 77, že nejsme před rokem ve svém dokumentu, který poslala Federálnímu shromáždění ČSR na to, že všechny lidé mohou u nás mít právo na vzdělání podle talentu a schopnosti. Tento dokument Charty 77 byl dočten konkrétních příklady - mezi 10 lidí, kteří přes své prokazatelné nadání a zásluhy pro své děti "z háčkových davodá" /rodiče podepsali Charty 77, neto jsou nás vzdělávat zvoleni, nebo byli po roce 1968 vyloučeni z školy, nebo lidé "zdrově" nevybohuji přijati do škol. Tři příjemní dcery existuje přes jukysí vzdělání systém, ve kterém hledisko prospeku nestojí za první místo. Na tento dokument Charty 77 nedočetla Charty 77, její mluvčí, žádoucí odvěd, ani nebyla ze strany Federálního shromáždění učiněna odpověď. /Jsem přesvědčena, že takovýchto dětí je všechny mnohem více./

2/ Totož Jste v ČSR ne každý očekává právo na zároveňní přinášení jeho vzdělání. Charty 77 proto ve svém dalším dokumentu, opět více než před rokem, upozornovalo Federální shromáždění, že ani toto zároveňní právo není respektováno. Uvedlo příklad senáta nejdříve čtyřiceti osob, které pro svůj podpis Charty 77 byly zvoleny, svého místa a vykonávají dnes zároveňní povolání. Je nám bylo zohledit jasné nejmenší dvacet dalších lidí, kteří po roce 1968 dostali výjednací s akademii alespoň vysokoškolské vzdělání odborníky, pracují dnes nemusí. Ani na tento dokument Charty 77 Federální shromáždění ČSR nerangovalo.

3/ Charty 77 vydala a zaslala Federálnímu shromáždění ČSR svá tvrzení o kultuře se souborem místních spisovatelů, kteří napsanou od roku 1968 publikovat a jejichž díla jsou u nás ne indens. Jde o žádost o sto spisovatelů a muzebníku, pokud se pamatuji. Federální shromáždění ČSR se k této dokumentu Charty 77 nevyjádřilo ani nezjednalo na ravně.

4/ stejně tak vydala Charty 77 dokument o cestování čs. občanů do zahraničí, ve kterém upozorňuje např. na to, že svoboda cestování do zahraničí je omezena. /Jené např. byl odesíraný soukromý i služební pes někdy v roce 1972 s odůvodněním, že moje cesty i do socialistických zemí nejsou zácočené./ Tento dokument zůstal ze strany Federálního shromáždění ČSR zcela bez odzvky.

5/ v soulonné době je v ruské věznici ve vazbě 7 lidí - domněvaná to bylo 10 lidí - už skoro sedm měsíců. Jsou tak omezováni na svobodu a dohromady o 3 měsíce - to představuje caikem pět let. Jejich "provinení" spočívá v tom, že podepsali Charty 77 a v duchu jejich poslání upozornili na neprávní policijské zásahy a neplácťané tresty a soudu posti-

Ry. Nebylo jich za existenci Charty 77 málo. Jen naproti mluvčím Charty 77 používalo státní a národní ministerstva vnitře tehdejší Československé republiky svobodu, před jejich byty po dobu tří hodin i jednoho roku seděli příslušníci VÚB na levicích ne, retrátkách ve dnech 1. října, legitima-
nici všechny návštěvníky, některé z nich odevzdali bezdůvodně na 48 hodin do
vazby státní. Počet dnů mluvčích Charty 77 stavaly bezprostředně a příslušní-
ky státní, kteří mluvčí Charty 77 neboli jejich návštěvníky - přáteli, někdy i
rodinné příslušníky - sledovali celé dny. I o tom Charty 77 ve svých dopi-
sech informovala kompetentní místa. Bezvysledně, bez odpovědi, bez sápo-
vy. Většina signatářů Prohlášení Charty 77 má odpojený telefon, při z dů-
vodů verejných zůstává. Z malicherných důvodů jsou jim odobírány lidické
práky, stále jsou převolávání na bezpečnost. Mohla bych popsat tam
případy, které se týkají mé osoby nebo svých přátel, kdy výslovně dochází
k diskriminaci zaostávajících lidských práv.

Cest z deseti vězňovaných občanů - signatářů Charty 77 - bylo klasifikováno
soudem v Praze dne 23. října 1979 odnětí svobody podle § 3c, čl. 1 a 2 zákona,
celkově na 19 a půl roku odnětí svobody. Podle mého názoru se nedopustili
náležitě, co by bylo v rozporu s našimi zákony. Naopak, upozorňovali, viz
předchozí část mého dopisu, na jevy, které nepatří do civilizované společ-
nosti. ~~Nejvýznamnějšími zákonem je soudu vlastní postupy~~ - doložil
jsem trest 3 roky odnětí svobody nepodstatné. Neuznávaný rozsudok neštakého
soudu, omlítám třeba jen jediný den trástu a žádám Vás, pane předsedo České
abyste se zajímal, pravé v ságnu lidských práv, touto záležitostí. Uvole-
ci řízení se koná u Nejvyššího soudu dne 20.11.1979. Rozsudok nemusí do-
sud právní moci. Nalehnávám Vás žádat o nápravu.

V příloze Vám posílávám své stanovisko k obžalobě, které je přiloženo k
soudním aktům a na kterém zatrvačuji i po vynesení rozsudku. Schodištěli
se obžalem mého dopisu satyvat a nejednáto-li nápravu, žádám Vás, abyste
celou záležitost předal Madridskému zasedání - mezinárodní komisi lidských
práv, pro kterou Vás. V tom případě, v příloze zasílávám dopis. Dosaživán
je vše, o čem piši, je v rozporu s dohodami podepsanými v Helsinki. Po-
kud vás, budou sástupci též znovu opět zasedat /listopad 1979 - rok 1981/,
tentokrát v Madridu a kontrolovat, jak signatářské skupiny mezinárodní komise
o lidských právech píší. Madridská schůzka signatářů dokončeno závereč-
ného aktu./

Otta Bednářová

Příloha: - moje stanovisko k obžalobě - čl. 1a

- 1 do 10 určeny Madridskému zasedání - mezinárodní komisi lidských
práv, která má zasedat v Madridu v rozmezí od listopadu
1979 až do roku 1981 - pro případ, že pan předseda ČSR dr...
arben se nebudé slyšet dopisem zabyvat.

Válečné zasedání,

ke dni lidských práv jsem upozornil dojcem panu předsedu České národní
rady dr. Jiřímu Arbenovi na některé případy porušování lidských a česko-
ských práv v naší zemi. Povídám jí ze závěru a proto jsem dnes přeseden

případu o jejich náhradu. Protože se jsem předložila činu sám nemůžete
mohou zatvrat, prosím o pomoc Mše.

Později v příloze copis dopisu, který jsem poslal prokurátorovi Českého adreso-
vala dne 19.11.1979. Ještě v současné době vězni, svou adresu uvedl.

Otta Řečkárovi

XXXXXXXXXXXXXX

Zpráva příbuzných pro přítele odsouzených - leden 1980

Posudkem Nejvyššího soudu dne 20.11.1979 bylo uzavřeno odvolání
řízení proti skupině "Petr Uhl s spol." a rozhodek Městského soudu v Pra-
ze tak nebyl právní soci. 20. prosince byla povolana skupina odsouzených
na výstavu v Šále 1 hodiny a v lednu byli všechni odsouzeni eskortováni do
výkonu trestu.

Zatr. Uhl

Odsouzen k 3 letům ve 11. nápravné výchovné skupině a 7. ledna 1980 od-
vezen z mazlíčku do pevnosti Mirov, kde je jist polruční. Adresa: Petr Uhl,
8.10.1941, ř. 1/7, R.C. 789 55 Mirov.

Z Mirova do této manželka dve dopisy. Petr Uhl mi pošt dopis jednou
za 1. dně a dostávat dopisy jen od dvou příbuzných, které si zvolili /v je
ho připadě jde o manželku a syna/. Nárok na návštěvu na jednou za půl
roku, při té příležitosti mu mohou být předán balík do váhy 2 kg. Návštěva
trvá 1 hodinu a přítomny mohou být dva členové rodiny a dítě. První návště-
vu ve výkonu trestu očekáváme v květnu až červenci 1980.

Z jeho dopisu cítu jde:

"...dnes jsem byl u lékaře na vstupní kontrole, k návštěvě jsem objednán na
úřadě týden. Lékař mi dal mykoseptin na plíseň aži proty u nohou. Jinak
se cítím dobře, jen mám trochu obavy, protože vede mne s. i jeden odsou-
zený, který je syfilitik..."

"Podivná věc je, že mi odebrali trestné právní předměty, a to dokonce
zákon o výkonu trestu odnáší svobody..."

"...jinak se tu zatím neví, co se smí. Takže se mi plní - sezon proskatin
- máj dívny sen, abych byl postaven na roven početstvu kriminálních
delict. a nisko si zde zvlášt' neváhal..."

"...dovnitř mám možnost číst ne /obvykle týž den, kdy vychází/, večer a ráno
do té hry je Hvězda /nám čerstvě zprávy/, jednou jsem byl na TV novinách
a především na TV ČSS 2 1/2 hodiny. Od nynějška budu soci chodit na TV
častěji. Když si zatím něcož půjčovat. Také stále námět trestní řad
/kvili ohnove/ a zákon o výkonu trestu odnáší svobody, ale je to v jedná-
ní. Evněž radikálně fotografie něcož zatím mit u sebe. O angličtině si
jiných publikacích pochovitelně ani nemluvě/to jsem zatím ani nezadal/."
Petr Uhl měl být ve vězení ještě 4 roky a 4 měsíce.

Vlastav Neval

Odsouzen ke 4 a 1/2 letům v 1.NV, 7. ledna převezan do výkonu trestu,
t.j. vězněna na adresu:

Máčkov Rával, nar. 2.1.1936, vězen č. 9636/A., NVÚ Hradec Králové,
Př. 2, PS 713 02, Ostrava 1.

Z jeho dopisů citujeme:

"...jak si bylo odsleno vychovatelem, koho ti neplat, te precuji v. Vítka vických řelesárcích, sle víc o tom neplat neschu. Nejdí Jan to, že aice ne mohu zvědat žádne těžké veci, které bych neuměl, ale plete se mi vždy obavy, zda budu schopen plnit svou normu."

"...stále mi není ještě jasné, zda to je pro mne takto lehký, nez překládací izolace. Zkušenost je to fantastická a nebezpečí psychické deformace, k níž ani dlouhotrváčka izolace vede, ani opravdu odpadá - na druhou stranu si zatím neumím moc dobré představit, jak tento zpisek životu pět let vydržím."

"...snatím se to všechno brát sportovně."

"...jinak musím /s anad smí/ říct, že i když tu jsem pochopitelně s několika všeobecními, chce ují se k nám výborně a snati se nám pomáhat. To tedy strance si nechku až nic stěkovat: byl jsem tím přijetím překvapen a dojet."

"...je nějaké důležitější úvahy existenciální a literární námětů satír až duch ani pomyslení, jakékoli vekusy v tomto směru mi připadají v konfrontaci s touto skutečností jako něco něco přesněji řečeno jako předčtené. Nejdřív je třeba všechno takto strávit, zvláště a pochopit. Válkou ani bych mohl počít ani deník, ale to přirozeně najde."

Máčkov Rával má být ve vězení ještě tři roky a devět měsíců, kromě toho ještě ještě 18 měsíců z minulého trestu.

Máčkov Rával

Odeouzen ke 4 letům v I.N.V.A. spolu s ostatními 7 letům převesen do výkonu trestu, současná adresa:

Máčkov Rával, nar. 2.1.1936, vězen č. 9634/A., NVÚ Hradec Králové,
Př. 2, PS 713 02, Ostrava 1.

Nemá žádne jiné příbuzné kromě své ženy a dětí, tulí jího dopisy na jedinou adresu; z Hradce došly pouze dva dopisy /byť za právo počít každý výdan/, on nemá do ... náležel žádny ze šesti dopisů, posílaných v letech jeho žebou. Zejména mu byl posílan balíček s rukyškou povolenkou, který se nevrátil, ale o kterém se nezmiňuje v dosudních dopisech. 2. ledna 1960 byl povolen s odosílán jeden balík s hygiennickou potřebou. Zároveň už stav je dobrý, dokoli s dopisem výplývá, že práce je střejně velmi těžká, ve volném čase se účastní mistrovského Žachového turnaje - "se střídat, ab dopisovat".

Dítce z dopisu:

"...celikot se ale nesmím uchovat ani svůj život, ani své věci, ani svůj vekus s nároky osoby, beru to jako skutodně pravé věsali, dopochybují, že vydržím vše, co mne potom bude potkat a tajně doufám, že vše činím v křistu a pro křists, neboť milidci jsem zde vlastně vojíni."

Václav Šenek má být ve vězení ještě 2 roky a 4 měsíce.

Jiri Dienstbier

Soudoucen ke 3 letům vězení v L.A.V., v soudcím dobu je ve výkonu trestu v tábore Heršovice u Ostravy. Adresa:

Jiri Dienstbier, vězen č. 9697/A, BVU Heršovice, pošt.schránka 3
PSČ 713 01, Ostrava 13

Tuto adresu je třeba uvést v záhlavi dopisu srovnán se jménem a adresou svou. Na obálku adresu vezme jméno a číslo. Zatím mu může kdokoliv, což mohlo působit nejblížeji příbuzným jednotou týdu. Rodina posílá Jirimu Dienstbierovi do Heršovic počátkem ledna balíček a povolenkou ještě z Rumunské věznice, který však byl vrácen jako neplatný.

Zatím od něj přišly tři dopisy, všechny jsou optimistické a svádějí o vyrovnanosti a dobrém psychickém stavu. Zde, že v této první fázi provází de euphorie z ukončení isolace na hukyni a svědčivost ze nevědomosti a láske vztahy, na základě dojem, že připadá všechno nezvyklé normálně a neoduje žítit cítit. Zdravotní stav není nejlepší, má značné potíže s jateri a s vnitřním, který má nemocné již před měsíci. V soudcenských doku plísen na nohou i ruce, píše však, že lékařská řada je soukromá, chodí na kontroverzii a do této nejake injekce. Tracuje jako tovární delník, nad veříkovických železárnách.

Jiri Dienstbier má být ve vězení ještě 2 roky a 4 měsíce.

Otta Rednárova

Soudoucen ke 3 letům vězení v L.A.V. soudcova adresa:

Otta Rednárova, nar. 12.6.1927, Ústav SVV ČSA, ps. 115/0, ps. 740 49 Opava

Dle 4. ledna byla v hukyni, kde se uskutečnila poslední navštěva 2.4.1978 a byl předán poslední potravinový balíček. Od 4. ledna byla na 20 dní umístěna ve vězené neocenici na karaci k prosetření zdravotního stavu. Byla jí provedeno řada zdravotních testů, o jejich výsledcích však byla jen nepatrně informována v tom okamžiku, že výsledky jsou "podomne" jako při vyšetření přes rukou a že se zároveň opět nezoučsil/t.zn. nenašplnil se při testu kontraktuální latkov. Při navštěvě 2.4.1978 si ateliérová místnost však nešla a dole stálo zářivě žluté lymfatické žlázy.

Počátkem ledna požádala o prerušení trestu ze zdravotních důvodů. Na tuto žádost nedocházela do konce ledna odpověď.

2. ledna byla převezena do věznice v Opavě k výkonu trestu, kde byla zařazena do příslušné pravidelné bez jakýmkoli úlev, které by vyšetřoval její zdravotní stav, neboť se v dopisech o zádnych závadách či ujemném zmenšení pracovní schopnosti nezmiňuje. Z dopisu neprimo vyskyvá, že k práci musí používat brýle.

Z dopisu vyjímat:

"....rochu zde zůstalo te zdravotní vyšetřování a to cestovní, ale už se z toho zase vspomínat neváží. Wežim 55 kg, ale proti tomu mám léky, které potřebuji, je mi zase líp a plánuju si, že užilám všechno pro te, abych už neváze nechybět a dostal se zase do formy."

Csca Bednářová má být ve vězení ještě 7 roky a 4 měsíce.

Informace učesťuje, že všechny odsouzený kremetratach lze na svědectví
odstavat.

1 2 3 4 5 6

XXXXXX XXX XXX XXX XXX

Výzva k darovatvì krve

Prána 14. února 1980

Darovat krev mohou každý člověk ve věku 19 - 70 let, který je zdrav a nijak nezkušíl infekční záhubku, koncomikrozu, obrnu, zánět mozkových blan. Před odesíláním je třeba se co nejdéle vystríhat tučných jídel a napojit s alkoholem. Dárce na dárku má plácene volno v d. s. oddílu /tyka s. i noční smy, jejíž rozdělání spadá do dané oddílu. Jako jediné vhodné formu, všichni předloženou, vlastní využití darovatvì, tj. bez dárku neříkají oddílu. Dobrý dárce se může dojít v krajských transfuzních staniciach /kromě soboty a neděly/, v rozmezí od 7.30 do 9.30 v budově transfuzní stanice ředitelky Nemocnice Praha I. v. Řecká ul., stanice autobusu 1. s. 1. 16, 17. 177 Marmorka. Podrobnější informace lze získat i telefonicky na zadních transfuzní stanici, tel. 7. 67 83.

Aby sdíli dojde, že dar krve lze pojmout i jenom podél pochybu /návaz
přednost tomuto způsobu pro hledávku/, nechtěte svou daru a o jejím inten-
ci už žádat např. o. Darvany kříž, Evžen Ženíšek, rezidence též díl obecného, k-
et s Janem Bednářem /Novodvorské 46, Praha 4/ či Václav Kounovský /Vysoká 3,
Praha 4/.

Miloš Nejedlý

Ceský národní výbor

Česko-slovenského Červenočerveného kříže

ověda 10

1 - 1000 - 17/80

Prána 14. února 1980

Darovat jsem ano prostřednictvím transfuzní stanice hl.m. Prahy potřebuji
nežu sámodejnou svou krev. Chci darovatvì krve jako jednu ze základních
lidských povinností. Nejdříve jen ze sebe a pro sebe, myslím i dívky, druhým
a pro ně, dar krve je toho svědectvím i blbokyně a záblesk.

Darvat krve mohu použít na případ násilí spoluobčanky včky Bednářové,
která jako členka výboru na obranu nepravedlivé stíhacích plnile svou
čestnou povinnost pomáhat tam, kdežto mohou potřebují a kdežto se ocit-
li v nebezpečí záchrany svého života hostejnosti a sebectví. Ještě členkù
výboru na obranu nepravedlivé stíhacích bylo na podzim roku 1979 odsouzeno
v Praze k vysokým trestům odňati svobody, mezi nimiž byla Bednářová na
7 roky. Její případ je zvláště alarmující proto, že se jedná o ženou vzdálenou
a něco čarodějky novosvobodné.

Prosím všechny, kdo vědí o svých základních lidských povinnostech,
aby se zasadili o osvobození násilí spoluobčanky včky Bednářové.

Miloš Nejedlý

Vratislav Švec, 102 00 Praha 8

Na vědomí: Janek evžen Ženíšek, Praha 7, Praha 1

Československý Vlast, Českobudějovice 3, Praha 1

XXXXXXXXXXXXXX

Vážený pane prezidentu

Chápuji se Radomír Hubalek, bydlím v Zubří č.č.16, je mi 28 let, jsem dělník a pracuji v Sumárné Zubří.

Obracím se na Vás opět s úptalivou prosbou a s důvěrou, prosím Vás, abyste se svým vlivem a možnostmi, které máte k dispozici, zasadil o to, aby byla propuštěna alespoň jediná osoba ze skupiny, která se označuje jako výbor na obranu nespravedlivě stíhaných, a abych sam mohl svou jeji místo a nastoupit trest vězení. Nejvíce bych uvítal, kdyby tou osobou mohl být paní Otta Bednářová, jejíma ženou se skupiny, jejíž trest je nepodstatný. Připouštím, že na prozeba je dosud nevykliká, ale to nic nemá na tom, že mi jde o pomoc trpícímu člověku, nesocné ženě, rato nezáleží záostat, ale prosbu, která mi promluvit k srdci toho, od něhož je pomoc očekávaná.

Tak zatím svůj obsáhlý dopis prezidentu republiky někdejší cítrí křesťan, který v této situaci psal na hrad už přes půl rokem, ale odpověď se nedočkal. Žádnou z osob, odsouzených loni v říjnu do vězení, ani nikomu z jejich okruhu neznám. Ve svém mnohastránkovém dopise vysvětluje, čím je ke své prosbě, adresované hlavě státu, veden: je to pisatelské vlastní pojetí pravdy a lži, k nimž došel. Připomíná:

"Vzpomeňte si, prosím, pane prezidente, že i Vy jste byl kdyži v situaci, kdy i Váš život mohl být vydán jako oběť na oltář nenávisti k její oslavě..."

A ovůj dopis končí slovy: "Neodítm k nikomu nenávist, chci, aby se lidé měli vespolek rádi. .. chci proto to něco a pomocí boží udělat; pokud mi to nebude povoleno, nechci dopustit, aby dobrí lidé byli násilím tlačeni. Zouklím se za Vás i za Vaše spoluřečovníky, abyste teď i Vy pravdy někdejšu práli."

XXXXXXXXXXXXXX

13. prosince vysílala rakouská a německá televize zájemem divadelního představení "Tržský proces 1979" a Knichova. "Tržský proces 79" režíroval Petrice Charreau, a hráli v něm mj. herci Diana Signoretová, Eva Kontend, Tom Stoppard a Revel Horowitz.

Scénař představení tvorily poemány příbuzných, kteří se mohli soudit s procesu s Petrem Uhlem, Ottou Bednářovou, Václavem Bendou, Jirkou Menhartem, Václavem Havlem a Bonou Námcovou. Jedná se už o druhé provedení. Poprvé se hrálo v rozhříži 19. prosince 1979, tj. den před odvolacím řízením tohoto procesu.

XXXXXXXXXXXXXX